

и везиря. Подлежаще: азъ, 1-о лице; казуемо: сѣмь богатъ и прѣбогатъ и отъ Царя и везиря, извъ. накл. наст. вр. 1-о лице.

3-е прѣдложеніе: Пустилъ Царя-тѣ три хаберы. Подлежаще: Царя-тѣ, 3 лице; казуемо: пустилъ три хаберы — извъ. накл. неопр. пр. вр. 3 лице.

4-о прѣдложеніе: ми го зехъ Богатъ Ива. За подлежаще ся подразумѣва: Царскы хора, 3 л.; казуемо: ми го зехъ богатъ Ива, извъ. накл. неопр. пр. вр. 3 лице.

6. Измѣненіе на казуемо-то по лица:

1-о лице: азъ си учѣхъ урока, нѣя си учимъ урока;

2-о лице: ты си учишь урока, выя си учите урока;

3-е лице: Той си учи урока, ти си учать урока.

7. Да кажатъ во всички-тѣ лица слѣдующи-тѣ прѣдложенія:

Азъ отваждамъ да играя, — Ты ще идешъ на лозіе-то. — Той чете Българскъ Исторіѣ. — Братъ ми ся учи да пѣе. — Нѣя пишеть. — Выя не умѣете да пишете. — Дружина-та си научихъ урока.

8. Кажете въ нѣколко прѣдложенія за себе:

1) Что правите вутринъ и вечеръ,

2) Что умѣете да правите добръ,

3) Что сте длѣжны да правите камъ ваши-тѣ родители, воспитатели, учители.

9. Кажете нѣкому отъ ваши-тѣ другари:

1) Что прави той сега,

2) Что не умѣе той да прави,

3) Какъ трѣбва да веде себе си въ класса-тѣ.

10. Напишете нѣщичко за прѣдметы-тѣ, които ся намиратъ около васъ.

§ 8.

ЗА БЕЗЛИЧНО-ТО ПРѣДЛОЖЕНІЕ.

1. Въ прѣдложеніе: *сѣмнува ся*, нѣма подлежаще, а едно само казуемо.

Прѣдложеніе, въ което е неизвѣстно подлежаще-то, ся нарича *безлично*. Прѣдложеніе: *сѣмнува ся*, е безлично, зачтото не ся знае, кое му е подлежаще.

2. Мръкнува ся—свѣтка ся—гърми—трѣбва да бѣдемъ опазливы.